

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.8.28.
COM(2020) 436 final

2020/0208 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2021. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2020/123 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően arra kell törekedni, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szintet. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása teljes kifogható mennyiségek (TAC-ok) és kvóták formájában.

A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet) a halászati mortalitási értékeket tartományokként határozza meg. E javaslat is tartományokat használ a közös halászati politika célkitűzéseinek, különösen az MFH-nak az elérése és fenntartása érdekében.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében meghatározza a 2021. évre a tagállamok halászati lehetőségeit. A teljes kifogható mennyiségekre és kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűbb tétele és áttekinthetősége érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat az 1380/2013/EU rendelet célkitűzéseinek megfelelő szintű kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb politikáival

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők a fenntartható fejlődést célzó uniós politikával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

• Arányosság

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szerint a halászati lehetőségek meghatározására és kiosztására vonatkozó intézkedések elfogadása a Tanács feladata.

Ez a tanácsi rendelet halászati lehetőségeket oszt ki a tagállamok között. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke értelmében a tagállamok a hivatkozott cikkekben előírt kritériumok tiszteletben tartásával saját belátásuk szerint dönthetnek a lehetőségek egyes régiók vagy piaci szereplők közötti elosztásáról. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek

kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács minden évben elfogadja, a végrehajtásához szükséges állami és magánszektorbeli eszközök pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: rendelet.

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

A közös halászati politikának megfelelően konzultációra került sor a balti-tengeri tanácsadó testülettel (BSAC) a 2021-ben rendelkezésre álló halászati lehetőségekről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményben (COM(2020) 248 final) foglaltak alapján. A javaslat tudományos alapját a Nemzetközi Tengerkutatási Tanácstól (ICES) kapott szakvélemények képezik. A javaslat kidolgozásakor mérlegeltük és figyelembe vettük a különböző érdekelttek által az összes érintett halállományra vonatkozóan előzetesen kifejtett álláspontokat, amennyiben nem álltak ellentmondásban a meglévő szakpolitikákkal, illetve nem vezethetnének a sérülékeny erőforrások állapotának romlásához.

A 2020 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátozásokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények is megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A konzultációba bevont tudományos szervezet a Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) volt.

Az Unió az ICES-től minden évben tudományos szakvéleményeket kér a jelentős halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény kiterjed minden balti-tengeri állományra, és a kereskedelmi szempontból legfontosabbak tekintetében a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatot is megfogalmaz (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy hosszú távú megközelítésbe illeszkedik, amelynek értelmében a halászat mértékét a hosszú távon fenntartható szintekre kell csökkenteni, majd e szinteken kell tartani. Ez a megközelítés várhatóan stabil halászati terhelést, magasabb kvótákat és ezáltal a halászoknak és családjaiknak jobb megélhetést eredményez. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvez a halászati ágazatnak, a fogyasztóknak, a feldolgozó- és kiskereskedelmi ágazatnak, valamint a kereskedelmi és a rekreációs célú halászathoz kapcsolódó egyéb iparágaknak.

Az elmúlt években a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozóan hozott határozatoknak a Balti-tenger középső részén élő heringállomány kivételével 2019-ig sikerült összhangba hozniuk az MFH szempontjából értékelt állományok halászati mortalitását a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor érvényes MFH-tartományokkal, így az állományok helyrejöttek, a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek pedig egyensúlyba kerültek. Sajnálatos módon

2019-ben súlyos terhelés érte a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományát, és az ICES becslései szerint a szóban forgó állomány állapota valószínűleg az elkövetkező években sem fog javulni. Egyes állományok megerősítésében tehát további előrelépésre van szükség: némelyik biomasszája még mindig elmarad a biztonságos biológiai határértéktől, és valamennyi ilyen állomány esetében el kell érni az MFH szintjét.

A rendelkezésre álló legfrissebb és legjobb tudományos szakvélemények becslése szerint két állomány (a Balti-tenger középső részén élő hering és a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal) biomasszája az egészséges határérték alatt van, kettő (a Balti-tenger nyugati részén élő hering és a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal) pedig még a biztonságos biológiai határértéket sem éri el. A közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állománya mellett három másik állományra (a Botteni-öböl heringállománya és a két lazacállomány) vonatkozóan készül elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény. Két állomány (a spratt- és a rigai-öbölbeli heringállomány) esetében a maximális fenntartható hozamon alapuló szakvélemény, úgynevezett MFH-szakvélemény készül, és mindkét állomány jó állapotú. A sima lepényhal populációja két állományból áll, amelyek közül az egyik esetében MFH-szakvélemény, a másik esetében pedig elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény készül.

A fentiek figyelembevételével a Bizottság javaslata a Balti-tenger nyugati részén élő hering tekintetében 50 %-kal, a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal tekintetében 70 %-kal, a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal tekintetében 11 %-kal, a Balti-tenger középső részén élő hering tekintetében 36 %-kal, a finn-öbölbeli lazacállomány tekintetében pedig 10 %-kal csökkentené a halászati lehetőségeket. A bizottsági javaslat 15 %-kal növelné a rigai-öbölbeli heringállományra, illetve 9 %-kal a fő medencében élő lazacállományra vonatkozó halászati lehetőségeket, a Botteni-öböl heringállományára, a spratt- és a simalepényhal-állományra vonatkozó halászati lehetőségeket pedig változatlanul hagyta.

A 2021-re vonatkozó javaslatok gazdasági hatása tehát abban mutatkozik meg, hogy valamennyi tagállam flottája számára csökkenni fognak a halászati lehetőségek. Összességében a Bizottság javaslatának megfelelően mintegy 425 000 tonna halászati lehetőség állna rendelkezésre a Balti-tengeren, ami 2020-hez képest 11,3 %-os csökkenést jelent.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat rugalmasságot biztosít a balti-tengeri halászati lehetőségekről szóló rendeletek alapján a korábbi években már bevezetett kvótacsere-rendszerek alkalmazása tekintetében. A javaslat nem ír elő az uniós vagy nemzeti hatóságokat terhelő új elemeket vagy új közigazgatási eljárásokat, így az adminisztratív teher nem nő.

A javaslat a 2021. évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A teljes kifogható mennyiségek és kvóták formájában meghatározott halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követését az 1224/2009/EK tanácsi rendelet írja elő.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat meghatározza 2021 tekintetében a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok számára a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó halászati lehetőségeket.

A Balti-tengerre vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139 rendelet 2016. július 20-án lépett hatályba. E terv rendelkezései szerint a halászati lehetőségeket a terv célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni, ezenkívül a halászati lehetőségeknek meg kell felelniük a rendelkezésre álló legjobb – főképpen az ICES vagy hasonló, független tudományos testületek által kibocsátott – tudományos szakvéleményekben meghatározott halászati mortalitási céltartományoknak. Azon állományok esetében, amelyek tekintetében MFH-szakvélemény készül, a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 4. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a teljes kifogható mennyiséget elvben az F_{MFH} -pontérték szerint vagy az alatti értékben kell megállapítani (úgynevezett „alsó F_{MFH} -tartomány”), bár a TAC az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint az F_{MFH} -tartományok alatti értékben is meghatározható. Egészséges állományok esetében a TAC – a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételek mellett – az F_{MFH} -pontérték (úgynevezett „felső F_{MFH} -tartomány”) feletti értékben is megállapítható. Azon állományok esetében, amelyek biomasszája nem éri el az egészséges határértékeket (úgynevezett „ $B_{trigger}$ ”), a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az állomány gyorsan visszaálljon az egészséges szintre, és különösen a teljes kifogható mennyiséget a biomassza csökkenésének figyelembevételével a felső F_{MFH} -tartomány alatti értékben kell megállapítani. Ha egy állomány biomasszája a biztonságos biológiai határértékek (úgynevezett „ B_{lim} ”) alatt van, a többéves terv 5. cikkének (2) bekezdése szerint további korrekciós intézkedéseket kell hozni. A közös halászati politikáról szóló alaprendelet szerint azon állományok esetében, amelyek vonatkozásában elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény készül, a halászati lehetőségeket olyan értékben kell meghatározni, amely legalább hasonló szintű védelmet biztosít. Végezetül, (8) preambulumbekkezdésében az alaprendelet úgy rendelkezik, hogy a vegyes halászattal összefüggő gazdálkodási döntések során figyelembe kell venni, hogy a vegyes halászat esetében nehézséget jelenthet minden érintett állományt egyidejűleg a maximális fenntartható hozam biztosítása mellett halászni, különösen ha a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy a halászeszközök szelektivitásának fokozása révén csak nagyon nehezen valósítható meg az olyan fajok elkerülése, amelyek esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő.

A javasolt halászati lehetőségek megfelelnek az 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikke (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok).

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt teljes kifogható mennyiségekből levonásra kerültek ezen állományok megfelelő mennyiségei. A tagállamok számára kiosztott teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat a rendelet melléklete tartalmazza.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány esetében az állomány mérete az ICES becslése szerint továbbra is az ívásra képes biomassza legalacsonyabb szintjének referenciapontja alatt marad, amely alatt csökkenhet az ICES által meghatározott szaporodóképesség (B_{lim}). Figyelembe véve, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő hering becsült biomasszája a minimális referenciaérték (B_{lim}) mindössze 48 %-ára csökkent, a Bizottság a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 5. cikkének (2) bekezdése és 4.

cikkének (4) bekezdése alapján azt javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiség az F_{MFH} -tartományoknál alacsonyabb értékben kerüljön megállapításra. A Bizottság a tartomány alsó értékének használatát, valamint korrekciós intézkedésként további csökkentést javasol. Ez 1 575 tonnás (–50 %) teljes kifogható mennyiséget eredményez.

A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány esetében az ICES több év elteltével tavaly ismét analitikai értékelést készíthetett. Az ICES azonban nem tudta meghatározni az MFH szerinti halászati mortalitási tartományokat, ezért elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt bocsátott ki. Ráadásul az ICES becslése szerint az állomány a biztonságos biológiai határértékek (B_{lim}) alatti szinten volt, és középtávon még a halászat teljes tilalma esetén is az említett érték alatt fog maradni. Az ICES úgy becsüli, hogy a biomassza tavaly óta tovább csökkent, ezért 2021-re vonatkozóan ismét teljes halászati tilalomra vonatkozó szakvéleményt adott. A tavalyi évhez hasonlóan azonban a teljes kifogható mennyiség nullára csökkentése ellehetetlenítené a Balti-tengeren folytatott halászati tevékenységek többségét. Az ICES 2020 májusában aktualizált szakvéleményt bocsátott ki a más halászati tevékenységek során járulékosan fogott közönséges tőkehal mennyiségéről. Ezért a tavaly elfogadotthoz hasonló megközelítés alapján a Bizottság azt javasolja, hogy más halászati tevékenységek esetében a TAC – a kizárólag tudományos célú halászat kivételével – az elkerülhetetlen járulékos fogásokra korlátozódjon. E tudományos szakvélemény alapján a Bizottság azt javasolja, hogy a halászati lehetőségeket 20 %-os járulékos fogásmennyiségnek megfelelő szinten rögzítsék. Ezen túlmenően, tekintettel a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány állapotára, valamint az ICES arra vonatkozó szakvéleményére, amely szerint az ívóhelyek lezárása olyan további előnyökkel (például a zavartalan ívás miatti fokozott állománypótlódás) járhat az állományra nézve, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el, a Bizottság – a kizárólag tudományos célú halászat és egyes kisüzemi part menti halászati tevékenységek kivételével – fenn kívánja tartani az ívóhelyek jelenleg érvényes nyári lezárását. Végezetül, a Bizottság javasolja a rekreációs célú halászat tilalmának fenntartását az ICES 25 és 26 alkörzetekben, mivel a kifogott mennyiségek a járulékos fogásokra vonatkozó TAC-hoz képest jelentősek lennének.

A Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal tekintetében az ICES tavaly jelezte, hogy az állomány állapota sérülékeny és ismét romlik. Ezért a halászati lehetőségek az alsó F_{MFH} -tartomány alacsony értéktartományán belüli értékben kerültek meghatározásra, az ICES 22–23 alkörzetekben pedig – a kizárólag tudományos célú halászat és egyes, passzív halászeszközöket használó kisüzemi part menti halászat kivételével – ismét bevezetésre került az ívóhelyek – meghosszabbított és szélesebb körű – téli lezárása, mivel az ICES úgy véli, hogy az ilyen tilalmak további előnyökkel járhatnak, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el. Mivel a rekreációs célú halászat jelentős mértékben hozzájárul a halászati mortalitáshoz, a szóban forgó halászatra vonatkozó fogási korlát a TAC csökkentésével azonos mértékben csökkent. Végezetül, mivel az ICES 24 alkörzetben keverednek a Balti-tenger keleti és nyugati részén élő közönséges tőkehalak, a 2019-ben elfogadott vészhelyzeti intézkedések nyomán az ICES 24 alkörzetben a parttól mért hat tengeri mérföldön túl tilos volt a közönséges tőkehal célzott halászata, és – a kizárólag tudományos célú halászat és egyes, passzív halászeszközöket használó kisüzemi part menti halászat kivételével – csak az elkerülhetetlen járulékos fogások voltak engedélyezettek. Továbbá annak érdekében, hogy a szóban forgó területen ugyanazok a feltételek érvényesüljenek, mint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén, az ICES 24 alkörzetben a parttól számított hat tengeri mérföldön túl tilos volt a rekreációs célú halászat, mivel ezeken a területeken többnyire a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal fordul elő, ráadásul – a kizárólag tudományos célú halászat és egyes, passzív halászeszközöket használó kisüzemi part menti halászati tevékenységek kivételével – a június 1. és július 31. közötti időszakban bevezetésre került az ívóhelyek nyári

lezárása. A tavalyi kedvező kilátások ellenére az állomány biomasszája az egészséges szint ($B_{trigger}$) alatt maradt. A Bizottság ezért 2021-re vonatkozóan azt javasolja, hogy a kísérő intézkedések változatlanok maradjanak, miközben az ICES 24 alkörzetre vonatkozó tilalmi időszakot összhangba kell hozni az ICES 25–26 alkörzetekre vonatkozó tilalmi időszakokkal, azaz a május 1. és augusztus 31. közötti időszakra szóló tilalmi időszakokkal, továbbá hogy a halászati lehetőségek alacsonyabb pontértékben (F_{lower}) kerüljenek megállapításra, mindeközben pedig ehhez hozzá kell adni az ICES 24 alkörzet tekintetében az ICES által biztosított járulékos közönségestőkehal-fogások olyan mennyiségét, amely 20 %-os járulékos fogási szintnek felel meg; ez alól kivételt képez a passzív halászeszközökkel folytatott kisüzemi part menti halászat, amelynek esetében a járulékos fogás 100 %-ának megfelelő mennyiséget kell hozzáadni, mivel ezt a halászatot nem érinti a járulékos fogásokra vonatkozó korlátozás.

Az ICES becslései szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája az egészséges szint ($B_{trigger}$) alá csökkent. A Bizottság ezért az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban azt javasolja, hogy a megállapítandó halászati lehetőségek értéke a felső F_{MFH} -tartomány alatti értéktartományban legyen. Az ICES becslései szerint a halászati mortalitás e mértékével a biomassza már 2021-ben újra az egészséges szint fölé fog emelkedni.

A rigai-öbölbeli heringállomány és a sprattállomány tekintetében javasolt teljes kifogható mennyiségek megfelelnek az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, MFH szerinti halászati mortalitási tartománynak. A spratt továbbra is csupán egyetlen jó évjáratra támaszkodik, becsült biomasszáját lefelé módosították és csökkent. A legutóbbi, a becslések szerint átlag feletti 2019. évjáratot ezért a következő évekre is meg kell őrizni. Ezenkívül a fajok közötti dinamika szempontjait is figyelembe kell venni, mivel a sprattot együtt halásszák a heringgel, amelynek teljes kifogható mennyiségét a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet szabályai szerint jelentősen csökkenteni kell. Ilyen körülmények között, illetve annak elkerülésére, hogy a jövőben még komolyabb csökkenésekkel kelljen számolni, a Bizottság javaslata szerint a teljes kifogható mennyiséget változatlanul tovább kell vinni a következő évre.

A sima lepényhalra vonatkozó TAC egyrészt az ICES 21–23 alkörzetekben a maximális fenntartható hozamra vonatkozó ajánlás, másrészt az ICES 24–32 alkörzetekben élő állomány tekintetében az ICES által a korlátozott adatellátottságú állományokra vonatkozóan kidolgozott megközelítés alapján került meghatározásra. A Bizottság a fajok közötti dinamika szempontjai miatt a teljes kifogható mennyiség továbbvitelét javasolja. A sima lepényhal halászatában elkerülhetetlen a közönséges tőkehal járulékos fogása, ezért a Bizottság a közönséges tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségek csökkentését javasolja.

A fő tengermedence lazacállományára, a Finn-öböl lazacállományára és a Botteni-öböl heringállományára vonatkozó teljes kifogható mennyiségek is az ICES által azon állományok kapcsán kidolgozott megközelítés alapján került meghatározásra, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat. A Bizottság azt javasolja, hogy a halászati lehetőségek az ICES által javasolt mennyiségek alapján kerüljenek megállapításra. A Balti-tenger fő medencéjének lazacállományával kapcsolatban Finnország és Észtország kérte a két éve bevezetett, területek közötti, korlátozott mértékű rugalmasság fenntartását. Tekintettel arra, hogy a Bizottság a fő tengermedencében a halászati lehetőségek növelését, a Finn-öbölben viszont a halászati lehetőségek csökkentését javasolja, a Bizottság a területek közötti rugalmasság 25 %-ra és 500 egyedre történő növelésére tesz javaslatot.

A 847/96/EK tanácsi rendelet kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, többek között az elővigyázatossági szempontból, illetve az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozóan a 3. és a 4. cikkben előírt

rugalmassági rendelkezéseket. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok nem élnek az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt lehetőségével.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2021. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2020/123 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 6. cikke értelmében állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeket figyelembe véve, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság és más tanácsadó szervek által készített jelentéseket, a megfelelő földrajzi területek vagy szakterületek tekintetében létrehozott tanácsadó testületek szakvéleményeit, valamint a tagállamok bármely közös ajánlását is.
- (2) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan intézkedéseket – ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára biztosított legyen a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve valamennyi halászat tekintetében, és kellő figyelmet kapjanak a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott célkitűzései.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke értelmében a közös halászati politika célja a maximális fenntartható hozamnak (MFH) megfelelő kiaknázási arány 2015-ig való elérése, amennyiben lehetséges, és annak legkésőbb 2020-ig az összes állomány esetében való fokozatos, egyre növekvő alapon történő megvalósítása.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC-ok) ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot; ezenkívül az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is figyelembe kell venni.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (5) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet² többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára vonatkozóan (a továbbiakban: a terv). A terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot biztosító szintet. Ennek érdekében az érintett állományok esetében a lehető leghamarabb, és fokozatos alapon legkésőbb 2020-ig el kell érni a halászati mortalitás célértékét, amely tartományokban kerül meghatározásra. A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira vonatkozó 2021. évi fogási korlátokat ezért a terv célkitűzéseivel összhangban kell megállapítani.
- (6) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) jelezte, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája az ICES 20–24 alkörzetekben továbbra is csupán 48 %-a volt az ívásra képes biomassza legalacsonyabb referenciaszintjének, amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség (B_{lim}). Ezért az állomány állapotát értékelő, 2020. május 29-i éves tudományos szakvéleményében az ICES teljes halászati tilalmat javasolt. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy az állomány mérete minél hamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintekre. Ezen túlmenően e rendelkezés további korrekciós intézkedések elfogadását is előírja. Ehhez fontos figyelembe venni általában a közös halászati politika és azon belül maga a terv célkitűzéseinek elérésére kitűzött időkeretet, különös tekintettel a meghozott korrekciós intézkedések várható hatására, ugyanakkor ragaszkodva a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök biztosításához az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében foglaltaknak megfelelően. Következésképpen az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban helyénvaló úgy rendelkezni, hogy – a biomassza csökkenésének figyelembevétele érdekében – a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományra vonatkozó halászati lehetőségek alacsonyabbak legyenek a halászati mortalitási tartományoknál.
- (7) Ami a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományát illeti, az ICES 2019 óta ismét adatokban gazdagabb értékelésre alapozhatja az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményét. Az ICES becslései szerint a biomassza a B_{lim} alatt van, és tavaly óta tovább csökkent. Az ICES ezért megismételte arra vonatkozó szakvéleményét, hogy a Balti-tenger keleti részén 2021-re teljes halászati tilalmat javasol a közönséges tőkehalra vonatkozóan. Az ICES azonban nem tudta meghatározni a halászati mortalitási tartományokat. A tavalyi évhez hasonlóan, ha a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományára vonatkozó halászati lehetőségek a tudományos szakvéleményekben megjelölt értékek szerint kerülnek megállapításra, az a kötelezettség, amely szerint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány járulékos fogásai által érintett vegyes halászatban az összes fogást ki kell rakodni, ahhoz a jelenséghez vezet, hogy a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő. Annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása (tekintettel a potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményekre), másrészt pedig az említett

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, valamint figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam szintjén egyidejűleg halászni, helyénvaló külön teljes kifogható mennyiséget megállapítani a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány járulékos fogásaira vonatkozóan. A halászati lehetőségeket az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell meghatározni.

- (8) Az ICES 2020 májusában aktualizált szakvéleményt bocsátott ki a más halászati tevékenységek során járulékosan fogott közönséges tőkehal mennyiségéről. A halászati lehetőségeket helyénvaló e különleges szakvéleménynek megfelelően meghatározni; ez alól kivételt képeznek a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából és az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet³ 25. cikkében meghatározott feltételeknek maradéktalanul megfelelő halászati műveletek. Ezen túlmenően az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése értelmében további korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az érintett állomány mérete mielőbb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintre. A tudományos szakvélemény szerint az ívóhelyek lezárása olyan további előnyökkel (például a zavartalan ívás miatti fokozott állománypótlódás) járhat egy adott állomány számára, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el, ezért helyénvaló fenntartani az ívóhelyek jelenleg érvényes nyári lezárását. A tudományos szakvélemény rámutat továbbá arra, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra irányuló rekreációs célú halászat relatív fontossága a TAC szintjétől függ. A TAC jelentős csökkentése miatt a rekreációs célú halászat keretében kifogott mennyiségek számottevőnek tekinthetők, ezért helyénvaló fenntartani a rekreációs célú halászat tilalmát az ICES 25–26 alkörzetekben, ahol a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal egyedei a legnagyobb számban fordulnak elő.
- (9) Ami a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger nyugati részén élő állományát illeti, az ICES lefelé módosította a becsült biomasszát, és úgy becsüli, hogy a szóban forgó állomány biomasszája nem állt vissza a szaporodóképes állomány biomasszájának azon referenciapontja fölé, amely alatt konkrét és megfelelő állománygazdálkodási intézkedéseket kell hozni (B_{trigger}). Ezért helyénvaló fenntartani a 2020-ra vonatkozóan bevezetett kísérő intézkedéseket, és célszerű az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban meghatározni a halászati lehetőségeket, figyelembe véve az ICES által javasolt, az ICES 24 alkörzetben folytatott egyéb halászati tevékenységekben járulékosan fogott közönségestőkehal-mennyiségeket, hogy azok összhangban legyenek a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén követett megközelítéssel. Ezenkívül a tudományos szakvélemények szerint a közönséges tőkehal nyugati és keleti állománya keveredik az ICES 24 alkörzetben. A közönséges tőkehal keleti állományának védelme céljából, valamint annak érdekében, hogy ugyanazok a feltételek érvényesüljenek, mint a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány gazdálkodási területén, az ICES 24 alkörzetben a TAC felhasználását célszerű továbbra is a közönséges tőkehal járulékos fogásaira korlátozni; ez alól kivételt képeznek a kizárólag a tudományos vizsgálatok céljából és az (EU)

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételek maradéktalan betartásával folytatott halászati műveletek, valamint azok a kisüzemi part menti halászatot folytató halászok, akik a parttól mért hat tengeri mérföld széles sávban passzív halászeszközökkel folytatnak halászatot olyan helyeken, ahol a vízmélység nem éri el a 20 métert, mivel ezeken a sekély vizű part menti területeken főképpen a közönséges tőkehal nyugati állománya fordul elő. Ezen túlmenően az ICES 24 alkörzetre vonatkozó tilalmi időszakot indokolt összehangolni az ICES 25–26 alkörzetekre vonatkozó tilalmi időszakokkal annak érdekében, hogy az ICES szakvéleményével összhangban azonos szintű védelem legyen biztosított.

- (10) Ennek megfelelően, valamint annak biztosítására, hogy ugyanazok a feltételek érvényesüljenek, mint az ICES 25–26 alkörzetekben, az ICES 24 alkörzetben továbbra is tilos a közönséges tőkehal rekreációs célú halászata a parttól mért hat tengeri mérföldön túl. Továbbá, mivel tudományos szakvélemények azt jelzik, hogy a rekreációs célú halászat jelentős mértékben hozzájárul az állomány teljes halászati mortalitásához, valamint figyelembe véve az állomány állapotát és a TAC csökkentését, továbbra is indokolt fenntartani az egyes halászok által naponta kifogható mennyiség korlátozását. Ez nincs kihatással a kereskedelmi célú halászati tevékenységekre vonatkozó viszonylagos stabilitás elvére. Végezetül, tekintettel az állomány sérülékeny állapotára és arra, hogy a tudományos szakvélemények szerint az ívóhelyek lezárása olyan további előnyökkel (például a zavartalan ívás miatti fokozott állománypótlódás) járhat egy adott állomány számára, amelyek pusztán a TAC meghatározásával nem érhetők el, az ívóhelyek téli lezárását helyénvaló fenntartani; ez alól kivételt képeznek egyes, kisüzemi part menti halászatot folytató halászok és a már említett tudományos vizsgálatok.
- (11) Az ICES becslései szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomaszája a szaporodóképes állomány biomaszájára vonatkozó referenciapont alá csökkent, amely alatt megfelelő állománygazdálkodási intézkedéseket kell hozni ($B_{trigger}$). Ezért a halászati lehetőségeket helyénvaló az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban meghatározni.
- (12) Az ICES szakvéleménye szerint a közönséges tőkehalat járulékosan fogják ki a sima lepényhal halászatában. Ezenkívül a sprattot a heringgel együtt halásszák, valamint a spratt a közönséges tőkehal zsákmányául is szolgál. A sima lepényhalra és a sprattra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározásakor helyénvaló figyelembe venni a fajok közötti dinamika e szempontjait.
- (13) A part menti halászati lehetőségek maradéktalan kihasználásának biztosítása érdekében a lazac tekintetében 2019 óta (az ICES 22–31 alkörzetekből az ICES 32 alkörzet irányába) körzetek közötti korlátozott rugalmasság került bevezetésre. Tekintettel az erre a két állományra vonatkozó halászati lehetőségekben bekövetkezett változásokra, helyénvaló fokozni e rugalmasságot.
- (14) A tengeri pisztráng négy tengeri mérföldön túli halászatára vonatkozó tilalom, valamint a tengeri pisztráng járulékos fogásainak a tengeri pisztráng és a lazac teljes együttes fogásának 3 %-ára történő korlátozása nyomán jelentősen csökkent a lazachalászatban a fogások korábban jelentős mértékű – különösen tengeripisztráng-fogásként történő – téves bejelentése. A téves jelentések számának alacsony szinten tartása érdekében ezért helyénvaló fenntartani ezt a rendelkezést.

- (15) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁴ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok Bizottsághoz történő továbbításáról szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. E rendeletben ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakodásairól a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során a tagállamoknak használniuk kell.
- (16) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁵ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak az állományok biológiai állapota alapján határozni kell arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3., illetve a 4. cikk. Később az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.
- (17) Továbbá, mivel a Balti-tenger keleti részén élő közönségstőkehal-állomány biomasszája a B_{lim} alatt van, és 2021-ben csak a járulékos fogása és tudományos célú halászata engedélyezett, a tagállamok vállalták, hogy ezen állomány tekintetében 2021-ben nem alkalmazzák az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdését azért, hogy a 2021. évi fogások ne lépjk túl a megállapított teljes kifogható mennyiséget.
- (18) Új tudományos szakvélemények alapján az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizeiben élő norvégtőkehal-állományra vonatkozóan előzetes teljes kifogható mennyiséget kell megállapítani a 2020. november 1-jétől 2021. október 31-ig terjedő időszakra.
- (19) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet 2021. január 1-jétől legyen alkalmazandó. Ugyanakkor helyénvaló rendelkezni arról is, hogy ez a rendelet az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizeiben élő norvégtőkehal-állományra 2020. november 1-jétől 2021. október 31-ig legyen alkalmazandó. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

⁴ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁵ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2021. évi halászati lehetőségeket, és az egyéb vizekben élő állományok vonatkozásában meghatározott bizonyos halászati lehetőségek tekintetében módosítja az (EU) 2020/123 rendeletet⁶.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra kell alkalmazni.
- (2) Ez a rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Emellett a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „alkörzet”: a 218/2009/EK tanácsi rendelet⁷ III. mellékletében meghatározott balti-tengeri ICES-alkörzetek egyike;
2. „teljes kifogható mennyiség” („TAC”): az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható mennyiség;
3. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység.

⁶ A Tanács (EU) 2020/123 rendelete (2020. január 27.) bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségekről a 2020. évre történő meghatározásáról (HL L 25., 2020.1.30., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

A teljes kifogható mennyiségeket, a kvótákat és – adott esetben – a velük funkcionálisan összefüggő feltételeket a melléklet határozza meg.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
- b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
- c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
- d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
- e) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

E rendelet melléklete meghatározza a nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli azon állományait, amelyek esetében el lehet térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó kötelezettségtől.

7. cikk

A közönséges tőkehalra irányuló, az ICES 22–26 alkörzetekben folytatott rekreációs célú halászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Rekreációs célú halászat keretében minden halász naponta legfeljebb öt egyedet tarthat meg az ICES 22 és 23 alkörzetekben, valamint az ICES 24 alkörzetnek az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön belüli részében kifogott közönséges tőkehalból.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 2021. február 1-jétől március 31-ig terjedő időszakban minden halász naponta legfeljebb két egyedet tarthat meg az ICES 22 és 23 alkörzetekben, valamint az ICES 24 alkörzetnek az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön belüli részében kifogott közönséges tőkehalból.

- (3) A rekreációs célú halászat tilos az ICES 24 alkörzetben az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön túl, valamint az ICES 25 és 26 alkörzetekben.
- (3) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

8. cikk

Az ICES 22–32 alkörzetekben folytatott tengeripisztráng- és lazachalászatra vonatkozó intézkedések

- (1) A halászhajók számára 2021. január 1-jétől december 31-ig tilos a tengeri pisztráng halászata az ICES 22–32 alkörzetekben az alapvonalaktól mért négy tengeri mérföldön túl. Az e vizeken folytatott lazachalászat során a tengeri pisztráng járulékos fogásai nem haladhatják meg a bármely pillanatban a fedélzeten tartott vagy az egyes halászati utak után kirakodott összes lazac és tengeri pisztráng 3 %-át.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

9. cikk

Rugalmasság

- (1) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (2) A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke nem alkalmazandó abban az esetben, ha egy tagállam alkalmazza az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét.

10. cikk

Adatküldés

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

Az (EU) 2020/123 rendelet módosítása

Az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 2a körzet és az ICES 4 alterület uniós vizeiben élő norvég tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket és a kapcsolódó járulékos fogásokat meghatározó, az IA. mellékletben foglalt táblázat helyébe a következő szöveg lép:

„

Faj:	Norvég tőkehal és a kapcsolódó járulékos fogások				Övezet:	3a; a 2a és 4 övezet uniós vizei
	Trisopterus esmarkii					(NOP/2A3A4.)
Év	2020		2021			
Dánia	64 940	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)	Analitikai TAC	
Németország	12	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.	
Hollandia	48	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.	
Unió	65 000	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)		
Norvégia	14 500	(⁴)	p.m.	(⁴)		
Feröer szigetek	5 000	(⁵)	p.m.	(⁵)		
TAC	Nem releváns		Nem releváns			

(1)

A kvóta legfeljebb 5 %-át a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal járulékos fogásai is képezhetik (O12/*2A3A4). A foltos tőkehalnak és a vékonybajszú tőkehalnak a kvótába e rendelkezés alapján beleszámított járulékos fogásai, valamint bizonyos fajoknak a kvótába az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdése szerint beleszámított járulékos fogásai együttesen nem haladhatják meg a kvóta 9 %-át.

(2)

Kizárólag az ICES 2a, 3a és 4 övezet uniós vizein halászható kvóta.

(3)

Az uniós kvóta kizárólag 2019. november 1-jétől 2020. október 31-ig halászható.

(4)

Válogató rácsot kell használni.

(5)

Válogató rácsot kell használni. Beleértendő az elkerülhetetlen járulékos fogások maximum 15 %-a (NOP/*2A3A4), amelyet bele kell számítani a kvótába.

(6)

Az uniós kvóta kizárólag 2020. november 1-jétől 2021. október 31-ig halászható.

„

12. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

2021. január 1-től kell alkalmazni. A 11. cikket azonban 2020. november 1-jétől 2021. október 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*